

Sygn. akt IV U 245/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2016 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 lutego 2016 r. Nr (...)

w sprawie S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo S. M. do emerytury od(...).

Sygn. akt: IV U 245/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 8 lutego 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił S. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 25-letni okres ubezpieczenia oraz 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że do 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego nie został zaliczony okres pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym rodziców od 12 grudnia 1971r. do 1 lipca 1975r., gdyż w tym okresie ubezpieczony uczęszczał do szkoły znacznie oddalonej od miejsca zamieszkania. Konieczność przygotowania się do zajęć szkolnych oraz codzienne dojazdy do szkoły wskazują, że praca ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym miała charakter pomocy doraźnej, zwyczajowo wymaganej od członków rodziny, a nie stałej pracy o znacznym wpływie na funkcjonowanie tego gospodarstwa. W odniesieniu do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy wskazał, że wykazany przez ubezpieczonego okres takiej pracy wynosi 4 lata i 8 miesięcy i dotyczy okresu od 2 maja 1979r. do 31 grudnia 1983r. Do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono natomiast okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 1 stycznia 1984r. do 25 maja 1992r., gdyż w okresie tym ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku kierownika budowy oraz zastępcy kierownika budowy, co wiązało się z wykonywaniem czynności o charakterze administracyjno-biurowym lub przebywaniem w pomieszczeniu oddalonym od stanowisk robotniczych. Tymczasem wykonywanie prac z zakresu kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości

produkcji i usług oraz dozoru inżynieryjno-technicznego powinno być stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz mieć miejsce bezpośrednio na stanowiskach, na których nie są zachowane higieniczne normy pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał m.in., że wbrew twierdzeniom organu rentowego do ogólnego stażu pracy zaliczyć należy okres jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, gdyż odległość z miejsca zamieszkania do szkoły w M. wynosiła około 25 km i pokonywał ją autobusami komunikacji publicznej, co zajmowało mu około 30-40 minut. W związku z tym był w stanie codziennie pracować w gospodarstwie rolnym rodziców i faktycznie to czynił, przy czym określone czynności wykonywał zarówno rano – przed wyruszeniem do szkoły, kiedy to doił krowy i karmił zwierzęta oraz po powrocie ze szkoły, kiedy ponownie przygotowywał karmę dla zwierząt, doił krowy i karmił zwierzęta, a ponadto wykonywał prace związane z uprawą roślinną. W zakresie pracy w szczególnych warunkach ubezpieczony wskazał, że do stażu pracy w takich warunkach należy zaliczyć okres jego pracy w Przedsiębiorstwie (...) w M. od 1 stycznia 1984r. do 25 maja 1992r., gdzie pracował na stanowisku zastępcy kierownika budowy i kierownika budowy. Praca na w/w stanowiskach polegała na dozorze i kontroli pracowników zatrudnionych na budowach kotłów i instalacji centralnego ogrzewania w budynkach mieszkalnych i użyteczności publicznej i jako taka podlega zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach. Ponadto pracę w szczególnych warunkach wykonywał również w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) M. M. w M. od 15 lipca 1993r. do 31 grudnia 2001r., gdzie pracował na stanowisku kierownika budowy i nadzorował pracowników zatrudnionych na budowach sieci wodociągowych i kanalizacyjnych (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-6 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. M. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. Upřednio – w dniu 29 grudnia 2015r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 29 grudnia 2015r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 22 lata, 3 miesiące i 3 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 22 lata, 2 miesiące i 20 dni, a okresy nieskładkowe 13 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie wykazał, iż do 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat. Organ rentowy wskazał, że do ogólnego stażu ubezpieczenia nie zaliczono okresu pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym rodziców od 12 grudnia 1971r. do 1 lipca 1975r., gdyż z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczonego nauki w szkole jego praca w gospodarstwie rolnym nie mogła mieć charakteru stałego istotnego dla funkcjonowania gospodarstwa. Do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczono natomiast okres pracy ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w M. od 2 maja 1979r. do 31 grudnia 1983r. w wymiarze 4 lata i 8 miesięcy, wyłączając dalszy okres zatrudnienia, tj. od 1 stycznia 1984r. do 25 maja 1992r., kiedy to ubezpieczony pracował na stanowiskach kierowniczych i nie mógł stale wykonywać prac z zakresu dozoru inżynieryjno-technicznego. Z uwagi na powyższe ustalenia zaskarżoną decyzją z 8 lutego 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 8 lutego 2016r. k.40 akt emerytalnych).

Ubezpieczony urodził się w dniu (...) w miejscowości S. gmina W., powiat S.. Rodzice ubezpieczonego K. i B. małż. M. w latach 70-tych XX wieku byli właścicielami gospodarstwa rolnego położonego na terenie wsi J. gmina M. o powierzchni 3,76 ha oraz udziału w wysokości 3/5 w nieruchomości rolnej położonej jak wyżej o powierzchni 0,45 ha. Własność tego gospodarstwa nabyli w trybie ustawy z 26 października 1971r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (zaświadczenie Starostwa Powiatowego w M. z 16 grudnia 2015r. k.14 akt emerytalnych). Ubezpieczony od urodzenia mieszkał z rodzicami na terenie powyższego gospodarstwa (zaświadczenie o zameldowaniu z 11 grudnia 2015r. k.13 akt emerytalnych). W czerwcu 1970r. ubezpieczony ukończył szkołę podstawową. Od września 1970r. rozpoczął naukę w dwuletniej (...) Szkole Zawodowej w M., którą ukończył w czerwcu 1972r., a od września 1972r. kontynuował naukę w trzyletnim Technikum Budowlanym w M., które ukończył w czerwcu 1975r. uzyskując świadectwo dojrzałości i tytuł technika urządzeń sanitarnych o specjalności wyposażenie sanitarne budynków (świadectwo dojrzałości k.12 akt

emerytalnych). W czasie nauki w zasadniczej szkole zawodowej, a następnie w technikum ubezpieczony codziennie dojeżdżał do szkoły w M.. Odległość od miejsca zamieszkania ubezpieczonego do M. wynosi 28 km. Ubezpieczony pokonywał tę odległość autobusem (...), przy czym podróż w jedną stronę trwała do 40 minut. Zajęcia w szkole trwały od godziny 8 do 14. Po szkole ubezpieczony był w domu około godziny 15 i po krótkiej przerwie przystępował do pracy w gospodarstwie rolnym. W gospodarstwie uprawiane było zboże, siano, warzywa oraz prowadzona była hodowla zwierząt – do 10 sztuk trzody chlewnej równocześnie, 6 sztuk krów oraz drób – kury w ilości około 250 sztuk i gęsi w ilości około 200 sztuk równocześnie. Matka ubezpieczonego pracowała wyłącznie w gospodarstwie rolnym, a ojciec ubezpieczonego dorywczo pracował również poza rolnictwem – przy pracach drogowych. Ubezpieczony ma trzech braci – starszych A. i W. oraz młodszego P.. W rozpatrywanym okresie ,tj. po ukończeniu przez ubezpieczonego 16. roku życia (11 grudnia 1971r.) brat A. mieszkał i pracował w W., brat W. (ur. w (...).r.) odbywał zasadniczą służbę wojskową, a brat P. (ur. w (...).r.) uczył się jeszcze w szkole podstawowej. Do stałych obowiązków ubezpieczonego po powrocie ze szkoły należał obrządek zwierząt ,tj. przygotowanie paszy dla zwierząt, karmienie zwierząt, dojenie krów oraz wykonywanie innych potrzebnych prac. Również rano – przed wyjazdem do szkoły ubezpieczony pomagał rodzicom przy obrządce zwierząt oraz dojeniu krów. Ubezpieczony wykonywał również wszystkie prace polowe – przy oraniu, sianiu, sianokosach, żniwach. W roku szkolnym praca w gospodarstwie rolnym zabierała ubezpieczonemu 4 po 5 godzin dziennie. Po zakończonej pracy około godziny 21 ubezpieczony zasiadał do nauki i odrabiania lekcji. W okresie wakacji i inne dni wolne od zajęć w szkole ubezpieczony pracował w gospodarstwie rolnym nawet po kilkanaście godzin. Ubezpieczony wykonywał pracę w gospodarstwie rolnym do 1 lipca 1975r. Od 2 lipca 1975r. ubezpieczony podjął pierwszą pracę zawodową w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w S., Oddział w M. (świadczenie pracy z 24 listopada 1975r. k.18 akt emerytalnych, zeznania świadków: K. G., Z. G., W. M., P. M. k.31v-32v akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.33v-34 i k.30v-31 akt sprawy).

Ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w M. w okresie od 2 maja 1979r. do 25 maja 1992r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadczenie pracy z 25 maja 1992r. i świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 16 stycznia 2013r. k.21-22 akt emerytalnych).

W zakwestionowanym przez organ rentowy okresie zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie – od 1 stycznia 1984r. do 1 maja 1989r. ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku kierownika budowy, a od 2 maja 1989r. do 25 maja 1992r. na stanowisku zastępcy kierownika budowy. Łącznie okres tego zatrudnienia stanowi 8 lat, 4 miesiące i 25 dni (w/w świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k.22 akt emerytalnych oraz pisma pracodawcy z: 1 stycznia 1984r. o powierzeniu ubezpieczonemu stanowiska kierownika budowy i z 27 kwietnia 1989r. o powierzeniu ubezpieczonemu od 2 maja 1989r. stanowiska zastępcy kierownika budowy – w aktach osobowych ubezpieczonego).

Przedsiębiorstwo Przedsiębiorstwie (...) w M. realizowało budowy instalacji ciepłowniczych, w tym kotłowni, węzłów cieplnych, hydroforni oraz instalacji wodno-kanalizacyjnych zarówno na zewnątrz, jak i wewnątrz budynków mieszkalnych (bloków) oraz budynków użyteczności publicznej. Pracując na stanowisku kierownika budowy ubezpieczony miał za zadanie nadzorowanie prac budowlanych na terenie poszczególnych budów. Nadzorował wszystkie etapy prac budowlanych poczynając od wykopów poprzez prace przy wykonaniu szalunków, a następnie prace montażowe, w tym spawalnicze, jak również prace izolacyjne przy użyciu waty szklanej. Ubezpieczony nadzorował ilość pracy, jej jakość – zgodność z projektem i sztuką budowlaną, bezpieczeństwo pracy, decydował o przejściu do kolejnego etapu prac. Pracując w późniejszym okresie na stanowisku zastępcy kierownika budowy merytoryczny zakres pracy ubezpieczonego nie zmienił się, z tym, że formalnie przełożonym ubezpieczonego był kierownik budowy pracujący na co dzień na innym odcinku budowy. Opisana praca była pracą całoroczną. W okresie pracy na stanowiskach kierowniczych do obowiązków ubezpieczonego – obok nadzoru nad pracownikami należało również dokonywanie wpisów do dziennika budowy, udział w odbiorze prac, a także raz na jakiś czas materiałowe rozliczenie wykonywanych prac. Z uwagi na rodzaj wykonywanych prac oraz konieczność zachowania właściwej ich jakości i koordynacji ubezpieczony przez cały czas przebywał na terenie budowy nadzorując wykonywane prace. Podlegali mu m.in. operatorzy sprzętu ciężkiego (spychaczy, koparek), spawacze, montażyści. W ramach nadzoru ubezpieczony przebywał bezpośrednio przy stanowiskach w/w pracowników fizycznych sprawdzając jakość pracy,

rozwiązując problemy techniczne, decydując o przejściu do dalszego etapu pracy (zeznania świadków: A. S. i A. K. k.32v-33 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.33v-34 i k.30v-31 akt sprawy).

Ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) M. M. w M. w okresie od 15 lipca 1993r. do 31 grudnia 2001r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy z 2 stycznia 2002r. k.29 akt emerytalnych). Przedsiębiorstwo to budowało zewnętrzne sieci wodno-kanalizacyjne w głębokich wykopach. Przez cały okres zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie ubezpieczony pracował na stanowisku kierownika budowy. Ubezpieczony kierował grupą pracowników, w skład której wchodziłi operatorzy sprzętu ciężkiego, monterzy sieci wodno-kanalizacyjnych w głębokich wykopach, spawacze. Ubezpieczony kierował pracą w/w pracowników oraz nadzorował wykonywane prace pod względem ilości, jakości, zgodności z normami technicznymi i projektem, kontrolował przestrzeganie norm bezpieczeństwa pracy. Pracę tę wykonywał w terenie razem z podległymi mu pracownikami (zeznania świadków: K. W. i R. W. k.33-33v oraz zeznania ubezpieczonego k.33v-34 i k.30v-31 akt sprawy).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.33 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego ogólnego stażu ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, a także stażu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat. Ubezpieczony podnosił, że posiada 25-letni okres ubezpieczenia, gdyż do okresu zatrudnienia uwzględnionego przez organ rentowy w wymiarze 22 lata, 3 miesiące i 3 dni należy zaliczyć okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od ukończenia przez niego 16. roku życia ,tj. od 11 grudnia 1971 do 1 lipca 1975r. ,tj. chwili podjęcia przez niego pierwszej pracy zawodowej, co nastąpiło w dniu 2 lipca 1975r. Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że twierdzenie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie w zakresie, w jakim wskazywał on na zasadność uzupełnienia okresu wymaganego do emerytury w/w okresem pracy w gospodarstwie rolnym, wynoszącym 3 lata, 6 miesięcy i 22 dni, a zatem przewyższającym brakujący okres (do 25 lat ubezpieczenia) w wymiarze 2 lat i 9 miesięcy. Sąd nie podzielił stanowiska organu rentowego, że za niezaliczeniem wskazanego okresu przemawia odległość między miejscem zamieszkania ubezpieczonego a szkołą w M.. Z ustaleń Sądu wynika, że odległość ta wynosi niespełna 30 km i ubezpieczony pokonywał ją autobusem (...) w przeciągu 30-40 minut. W

ocenie Sądu przy takich dojazdach i ustalonych wyżej godzinach zajęć w szkole ubezpieczony był w stanie stale – codziennie w wymiarze co najmniej 4 godziny pracować w gospodarstwie rolnym rodziców. Co do potrzeby pracy ubezpieczonego w tym gospodarstwie nie może być wątpliwości. Gospodarstwo rolne rodziców ubezpieczonego miało około 4,5 ha powierzchni i w rozpatrywanym okresie było niezmechanizowane. Prowadzona w nim uprawa ziemi oraz hodowla zwierząt wymagała dużego codziennego nakładu pracy. Zeznania świadków – długoletnich (...), braci ubezpieczonego oraz samego ubezpieczonego potwierdzają, że ubezpieczony zarówno rano, jak i po powrocie ze szkoły wykonywał wszystkie konieczne prace w gospodarstwie. Były to prace przy zwierzętach, prace polowe, prace w obejściu i inne aktualnie potrzebne. Nie może być przy tym wątpliwości, że praca ta miała istotne znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania gospodarstwa, szczególnie że starsi bracia ubezpieczonego przebywali poza domem rodzinnym, młodszy brat uczył się w szkole podstawowej, a ojciec ubezpieczonego pracował dorywczo poza rolnictwem. Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika ponadto, że po zakończeniu codziennych obowiązkowych prac w gospodarstwie, już w godzinach wieczornych ubezpieczony dysponował czasem na naukę lub odrobienie lekcji. Mając na uwadze powyższe, zgodnie z art.10 ust.1 pkt 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd uznał, że wskazany wyżej okres pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym podlega doliczeniu do okresu wymaganego do emerytury, sprawiając że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 25-letnim okresem ubezpieczenia.

W odniesieniu do stażu pracy w szczególnych warunkach ubezpieczony podniósł, że posiada wymagany 15-letni okres zatrudnienia w takich warunkach, a to z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M., co do którego organ rentowy do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczył jedynie początkowy okres zatrudnienia ubezpieczonego (od 2 maja 1979r. do 31 grudnia 1983r.), „odrzucając” pozostały okres zatrudnienia – od 1 stycznia 1984r. do 25 maja 1992r. na stanowisku kierownika budowy oraz zastępcy kierownika budowy, a następnie w Przedsiębiorstwie (...) M. M. w M. w okresie od 15 lipca 1993r. do 31 grudnia 1998r., gdzie również pracował na stanowisku kierownika budowy i jak podnosił wykonywał prace polegające na sprawowaniu dozoru inżynieryjno-technicznego na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace zaliczane do prac w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego. I tak, dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego oraz ze spójnych i logicznych zeznań świadków w osobach współpracowników ubezpieczonego z okresu pracy w w/w zakładach pracy, a także z logicznych zeznań samego ubezpieczonego wynika bezspornie, że od 1 stycznia 1984r. tj. od chwili powierzenia ubezpieczonemu stanowiska kierownika budowy, a następnie zastępcy kierownika budowy (w firmie (...)) i dalej stanowiska kierownika budowy (w firmie (...)) aż do 31 grudnia 1998r. ubezpieczony wykonywał prace polegające na kierowaniu pracami budowlanymi i nadzorem jakościowym na tych pracach, przy czym z uwagi na zakres wykonywanych prac i obowiązek zachowania wymogów bezpieczeństwa pracy oraz bezpieczeństwa budowanych instalacji, przez cały okres pracy ubezpieczony pracował bezpośrednio na budowach w miejscu, gdzie swoją pracę wykonywali podlegli mu pracownicy. Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że podstawowe prace, którymi kierował i które nadzorował ubezpieczony, będące jednocześnie podstawowymi pracami dla przedsięwzięcia budowlanego, były wykonywane przez maszynistów ciężkich maszyn budowlanych, spawaczy, monterów sieci wodno-kanalizacyjnych w głębokich wykopach. Nie ulega wątpliwości, że prace wymienionych grup zawodowych są zaliczane do prac w szczególnych warunkach – vide: wykaz A: dział V poz.1 i 3 oraz dział XIV poz.12 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. Nadzorując prace wymienionych grup pracowników ubezpieczony pracował w tych samych warunkach, co wskazani pracownicy i - podobnie jak oni – narażony był na szkodliwe dla organizmu warunki pracy. W tych okolicznościach w pełni uzasadnione jest zakwalifikowanie pracy ubezpieczonego wykonywanej w w/w okresach (od 1 stycznia 1984r. do 25 maja 1992r. w firmie (...) i od 15 lipca 1993r. do 31 grudnia 1998r. w firmie (...)) do pracy, o jakiej mowa w wykazie A dział XIV poz.24 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. a polegającej na sprawowaniu dozoru inżynieryjno-technicznego na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Kończąc wskazać jeszcze należy, że wykonywanie prac z zakresu dozoru inżyniersko-technicznego wymaga niekiedy wykonywania przez pracownika sprawującego taki nadzór czynności niebędących czynnościami stricte nadzorczymi w procesie budowy, jak np. dokonywanie wpisów w dzienniku budowy, czy innych czynności administracyjnych, jednakże fakt wykonywania tego rodzaju czynności nie podważa ustalenia co do wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Czynności tego rodzaju są bowiem ściśle związane z powierzonymi funkcjami, a jednocześnie nie stanowią głównego zakresu prac (stanowią uboczne zajęcie).

Mając na uwadze całokształt przedstawionych okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo S. M. do emerytury od (...). ,tj. od chwili ukończenia przez ubezpieczonego 60. roku życia.